

חפש:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו פש"ר 23236-02-17

מספר בקשה: 12:

לפני

כבוד ה שופט נפתלי שילה

המבקשת

קארין עוז (גרשקוביץ)
ע"י ב"כ עו"ד אלון סולומון

נגד

משיבים

כפיר עוז - החייב

עו"ד גלית שוקרון – המנהלת המיוחדת

כונס נכסים רשמי תל אביב

החלטה

האם יש להיעתר לבקשת המבקשת שהיא אם ביתו של החייב, להעביר לה כספים שעוקלו לטובתה בלשכת הוצאה לפועל, לצורך פירעון חוב קציבת מזונות שהחייב חב לה?

א. רקע כללי

1. המבקשת והחייב היו בני זוג. לבני הזוג נולדה בת שהיא כיום בת ארבע (להלן: "הקטינה"). ביום 29.12.15 פסק ביהמ"ש לענייני משפחה מזונות עבור הקטינה. על החלטה מסוימת של ביהמ"ש לענייני משפחה הגיש החייב בקשת רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי. במסגרת הערעור, הפקיד החייב בקופת בית המשפט ע רובה להוצאות המבקשת בסך של 6,000 ₪. ביום 20.8.16 דחה ביהמ"ש המחוזי את בקשת רשות הערעור שהגיש החייב והכספים שהופקדו בקופת ביהמ"ש עוקלו ל טובת המבקשת במסגרת הליכי הוצל"פ שהיא נקטה בהם, עקב חוב מזונות של החייב (להלן: " הכסף המעוקל").

2. ביום 6.2.17 הגיש החייב בקשה למתן צו כינוס ולהכרזתו כפושט רגל. ביום 2.3.17 ניתן צו כינוס לנכסי החייב.

3. ביום 25.4.17 הגישה המבקשת בקשה דחופה לקציבת מזונות הקטינה. ביום 17.7.17 קצבתי את מזונות הקטינה בסך של 2,250 ₪ לחודש ממועד צו הכינוס. החייב לא משלם את קציבת המזונות שנקבעה.

4. המבקשת ביקשה מלשכת הוצל"פ להעביר אליה את הכסף המעוקל. כב' רשמת הוצאה לפועל ביקשה מהמבקשת שתציג החלטה המאפשרת העברת הכסף המעוקל, אליה. לאור זאת, הגישה המבקשת את הבקשה נשוא החלטה זו.

ב. טענות המבקשת

1. יש לשחרר את הכסף המעוקל ולהעבירו אליה. מדובר בנסיבות מיוחדות, קיצוניות ויוצאות דופן, אשר מצדיקות החרגת הכלל הקבוע בסעיף 91 ל פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], תש"ם-1980 (להלן: "הפקודה") לטובת המבקשת, ומ אפשרות את הפעלת שיקול דעת ביהמ"ש לטובת העברת הכסף המעוקל אליה.

2. מדובר בכסף שיועד והובטח מראש לטובת הוצאותיה, שכן הוא הופקד כערובה להוצאות בבקשת רשות ערעור שהגיש החייב. עסקינן בהוצאות שכבר נגרמו לה ומדובר בסכום עתק עבורה. החייב מעולם לא שילם לה מזונות וחובו עומד על סך של למעלה מ-60,000 ₪, כאשר הנושים היחידים שלו הינם המבקשת (בדין קדימה) ובנק לאומי.

3. מדובר בכספים שכבר נמצאים בקופת הוצל"פ מזה למעלה משנה, טרם שניתן צו הכינוס. הסיבה שהיא לא משכה כספים אלו נבעה מחוסר ידיעה על הימצאות הכספים, וזאת מאחר שהיא אינה מיוצגת בהלכי הוצל"פ. בכל מקרה, ישנה קדימות לחוב מזונות ונכון למועד הגשת הבקשה, חובו של החייב בגין מזונות שנקצבו ולא שולמו עומד על סך של 11,250 ₪. מדובר בחוב שנוצר לאחר צו הכינוס ובמזונות שהינם בדין קדימה.

4. סעיף 78 לפקודה קובע כי החובות בדין קדימה כוללים, פרט לדמי מזונות - שכר עבודה; ניכוי במקור משכר עבודה; מיסים עירוניים; מיסים לטובת אוצר המדינה ודמי שכירות שעשוי החייב להיות חייב בהם בהתייחס לתקופה שלפני מתן ההכרזה. במקרה דנן, אין כל חובות נוספים בדין קדימה למעט חוב המזונות. כמו כן, סעיף 78(4) לפקודה מעניק לביהמ"ש סמכות שלא ליתן לנושים הנ"ל קדימות, ולהעדיף את חוב המזונות בדין קדימה. זאת, במיוחד שעה שעסקינן בחייב המתעלם באופן בוטה מכל החלטה שיפוטית ומתנהל בחוסר תום לב.

ג. טענות המנהלת המיוחדת והכנ"ר

1. המנהלת המיוחדת מתנגדת לבקשה. לטענתה, בהתאם לקבוע בסעיף 91 לפקודה, מאחר והמבקשת לא השלימה את גביית הכספים אליה בפועל לפני יום מתן צו הכינוס ולא קיבלה לידיה את הכסף המעוקל, הכספים שייכים לקופת הפש"ר ואין מדובר במקרה המצדיק סטייה מהכלל הקבוע בסעיף 91 לפקודה.

2. אם נכונה טענת המבקשת שיש להעביר אליה את הכסף המעוקל היות והוא יועד לטובת החזר הוצאותיה בערעור, מדוע לא צירפה המבקשת לבקשתה החלטה מביהמ"ש המורה על חילוט הערבות לטובתה? מדוע היא נדרשה לעקל את הכספים בהליך הוצאה לפועל ולא ביקשה מיד לאחר שהערעור נדחה להעביר אליה את כספי הערובה שהחייב הפקיד? אין לקבל את טענתה לפיה היא לא היתה מודעת לכך שהכספים מופקדים בלשכת ההוצל"פ מזה שנה.

3. באשר לטענת המבקשת, כי מאחר ולחייב חוב מזונות כלפי הקטינה הרי שניתן להעביר לידיה את הכספים כבר עתה מאחר ומעמדה הינו כנושה בדין קדימה - בשלב זה לא ניתן לקבוע כי המבקשת הינה הנושה היחידה במעמד זה. כמו כן, בגין אי עמידת החייב בדמי המזונות שנקצבו, פתוחה הדרך בפני המבקשת להגיש בקשה לביטול ההליך ואולם, אין בכך כדי לסטות מהקבוע בסעיף 91 לפקודה.

4. הכנ"ר מצטרף לטיעון המשפטי שהציגה המנהלת המיוחדת. אולם, הוא סבור שיש להתחשב במצבן הכלכלי הקשה של המבקשת וביתה. הכנ"ר המליץ כי המנהלת המיוחדת והמבקשת יבואו בדברים ויגיעו לפשרה שתאזן בין קופת הנושים לקטינה.

5. בעקבות המלצת הכנ"ר, הצדדים ניהלו מו"מ והמנהלת המיוחדת הסכימה כי מחצית מהכסף המעוקל (סך של 3,000 ₪) ישוחרר לטובת המבקשת. ברם, המבקשת עותרת לכך כי מלוא הכסף המעוקל יועבר אליה וזאת במיוחד עקב מצבה הכלכלי הקשה שנובע מכך שהחייב לא משלם את המזונות שנקצבו.

ג. דיון והכרעה

1. סעיף 91 לפקודה קובע כי:

"(א) נושה שפתח בהליכי הוצאה לפועל לגבי נכסים של חייב, לרבות עיקול חוב המגיע לחייב, לא יוכל ליהנות מההוצאה לפועל לעומת הנאמן אלא אם השלים אותה לפני יום מתן צו הכינוס ולפני שנודע לו כי הוגשה בקשת פשיטת רגל או כי החייב עשה מעשה כאמור בסעיף 72(2).
(ב) לענין פקודה זו, השלמתה של הוצאה לפועל היא, לגבי נכסים – בתפיסתם ומכירתם, ובעיקול חוב – בקבלת החוב".

2. גם המבקשת לא חולקת על כך שלפי סעיף 91 לפקודה, מאחר והליכי הגבייה של הכסף המעוקל לא הושלמו לפני מתן צו הכינוס, אין למבקשת עדיפות בקבלת הכספים והכספים מוקנים לקופת הפש"ר.

3. חיובי מזונות שזמן פרעונם לפני מתן צו הכינוס הינם חובות בני תביעה בפשיטת רגל (סעיף 71 לפקודה) ואף הוענק להם מעמד של דין קדימה בסעיף 78(3)(ד) לפקודה.

גם הפטר, אם יינתן לפושט הרגל, ברגיל, אינו מפטיר אותו מחובות לפי פס"ד למזונות שמועד פרעונו לפני מתן צו הכינוס וזאת בהתאם לסעיף 69 (א) לפקודה.

לעומת זאת, מזונות המגיעים בהתאם לפס"ד זמן פרעונם חל לאחר מתן צו הכינוס, אינם מהווים חוב בר תביעה. סעיף 72(1) לפקודה מסייג תביעות מסוימות מגדרי החובות בני התביעה וקובע כי:

"על אף האמור בסעיף 71 –

(1) תביעות לדמי נזק בלתי קצובים שאינן נובעות מחוזה או מהבטחה, ודרישת מזונות המגיעים על פי פסק דין זמן פרעונם חל אחרי מתן צו הכינוס, אינן בנות תביעה בפשיטת רגל."

4. לצד סעיף 72(1) לפקודה, ומתוך מטרה להגן על הנושה לפי פס"ד למזונות שזמן פרעונם לאחר צו הכינוס ואינם מהווים חוב בר תביעה, מסמיכה הפקודה את ביהמ"ש לקצוב לנושה סכומי כסף מתוך נכסי פושט הרגל או מתוך הכנסותיו. קצבה זו דינה כדין תשלום על-פי פסק הדין. (סעיף 128 לפקודה, ש' לוי א' גרוניס פשיטת רגל, מהדורה שלישית (2010), 225).

5. תשלום קציבת המזונות מהווה חלק מחובות החייב בהליך, בדיוק כמו החובה המוטלת עליו לשלם לקופת הכינוס את התשלום החודשי. אי עמידה בתשלום הסכום הקצוב למזונות, כמוהו כאי עמידה בתשלום צו התשלומים החודשי. צבירת חוב פיגורים מהווה עילה לביטול הליכי פשיטת רגל.

6. ההגבלות השונות המוטלות על חייב במסגרת הליכי פשיטת הרגל תכליתן בין היתר, למנוע מהחייב ליצור חובות חדשים בעיצומו של ההליך (רע"א 5137/11 פלוני נ' עו"ד הכהן (25.10.11)). לאורה של תכלית זו, נקבע גובה התשלום החודשי בו יישא החייב לקופת הכינוס. שיקול זה נלקח בחשבון גם בבוא ביהמ"ש לקצוב את המזונות במסגרת הליכי פש"ר. זאת, על מנת שהחייב יוכל לעמוד בחובות ההליך ובו בזמן לספק את צרכי הקטינים התלויים בו. צבירת חובות חדשים בעיצומו של ההליך, לאחר שנבחנו יכולותיו של החייב לשאת בתשלומים, עשויה להוות התנהלות שלא בתום לב ולהביא לביטול ההליך. כפי שצוין בפש"ר (ב"ש) 6676-08-16 מאיר בוסנינו נ' כנ"ר (25.7.17):

"הזוכה העלתה טענה לפיה החייב לא שילם את דמי המזונות שהוקצבו עד היום. יובהר כי אי תשלום דמי המזונות ועשיית "דין עצמי" בעניין זה עלולה להביא לביטולם של הליכי פשיטת הרגל."

כמו כן, בבש"א 7114/07 אלקונין אלכסי נ' וולנץ סופיה (13.11.07) צוין כי:

"הליכי הכינוס אינם מהווים מקלט מפני תשלום מזונות לילדיו הקטינים של החייב, וכי הימנעות

מהעברת דמי מזונות, בהקשר זה, עלולה להיחשב לכשעצמה, כהתנהלות שלא בתום לב בהליכי פשיטת הרגל."

7. בעניין אחר ציינתי כי:

"על כל חייב לדעת, כי הליך הפש"ר הוא "חסד המחוקק" ולא "עיר מקלט" ולא ניתן לתעתע בנושאים וליהנות מזכויות ההליך כשהחייב לא מתנהל בתם לב." (פש"ר 7903-12-15 עו"ד אופיר פדר - המנהל המיוחד נ' יוסף יוסופוב (08.06.2017))

8. המבקשת טוענת כי החייב "מעולם לא שילם ולו שקל מזונות". כמו כן, החייב אף לא משלם את סכום המזונות שנקצב לו והחוב בגין הסכום הקצוב שלא שולם עומד על סך של 11,250 ₪ (נכון למועד הגשת הבקשה).

בפש"ר 2280/08 מ.א. נ' כנ"ר (13.9.17) ציינתי כי:

"לדאבון הלב, מוצאים אנו במקרים לא מעטים, כי החייבים לא משלמים כסדרם את סכומי המזונות שנקצבו והם נהנים מהגנת הפקודה ללא הצדקה. אכן, אי תשלום מזונות, יכול להוות עילה לביטול ההליך. יחד עם זאת, לעיתים, כמו במקרה דנן, הליך הביטול עשוי לקחת זמן ולא ניתן לאפשר מצב בו ידי הזכאי למזונות כבולות והוא אינו רשאי לפעול לגבייתם."

9. החוב שצבר החייב בגין אי תשלום הסכום הקצוב למזונות אינו מהווה חוב בר תביעה ו לכן אינו חוב בדין קדימה. מאחר שהכסף המעוקל, נתפס עובר למועד מתן צו הכינוס, הוא מהווה חלק מקופת הכינוס ו אין למבקשת כל עדיפות על פני נושים אחרים בכספים אלו (סע' 91 לפקודה). הכספים המצויים בקופת הכינוס והכספים שיצברו בקופה במהלך ההליך, י חולקו בין הנושים השונים במועד חלוקת הדיבידנד ו זאת לאחר שהנאמנת תכריע בתביעות החוב וימומשו נכסי פשוט הרגל. אופן חלוקת הדיבידנד קבוע בפרק ג' סימן ו' לפקודה. סע' 130 (א) לפקודה קובע כי: "הנאמן חייב, במהירות סבירה, להכריז על דיבידנדים ולחלקם בין הנושים שתביעתם הוכרה..."

10. כיום, לא ניתן לחלק כל דיבידנד למי מהנושים ואף לא למבקשת. לפני חלוקת הדיבידנד, על הנאמן להכריע בתביעות החוב. החייב אף טרם הוכרז כפושט רגל. בנוסף, סע' 130(ב) לפקודה קובע כי: "לפני שיכריז על דיבידנד ראשון יפרסם הנאמן ברשומות, בדרך שנקבעה, הודעה על כוונתו לעשות כן, וכן ישלח על כך מראש הודעה סבירה לכל נושה שצויין בדו"ח פושט הרגל ולא תבע את חובו".

11. לכן, טרם בשלו התנאים לחלוקה כלשהיא של כספים לנושים, לרבות למבקשת ולא ניתן לאשר את הצעת המנהלת המיוחדת להעביר כבר עתה מחצית מהכספים למבקשת. שהרי, הכספים שעוקלו הינם חלק מקופת הכינוס, ויש לחלקם רק על פי הוראות הפקודה ביחס לחלוקת דיבידנדים לנושים. ככל שי ועברו כספי העיקול כעת לידי המבקשת, יהיה בכך משום העדפת נושים, שכן טרם התבררו תביעות החוב בתיק והחייב אף טרם הוכרז כפושט רגל.

12. אכן, בצדק טוענת המבקשת, כי תביעת החוב שהגישה בגין חוב המזונות שנוצר לפני מתן צו הכינוס הינו במעמד של דין קדימה. אולם, הדבר יבוא לידי ביטוי רק בעת חלוקת הדיבידנדים בתיק. ודוק: רק חוב מזונות העבר שנוצר לפני מתן צו הכינוס, הוא ורק הוא בגדר דין קדימה וזאת רק במועד חלוקת הדיבידנד. דיני הקדימה הקבועים בפקודה חלים על חובות בני תביעה ולא על חובות שנצברו לאחר מתן צו הכינוס. מכאן, שאין להפעיל את דיני הקדימה על חוב קציבת המזונות שכאמור, אינו חוב בר תביעה.

13. מה אם כן תרופתה של המבקשת על מנת שתוכל לגבות את כספי קציבת המזונות? ראשית, בדומה לקביעתי בפש"ר 2280/08 הנ"ל, אני מורה למעסיקו של החייב לנכות ממשכורתו החודשית של החייב מידי חודש בחודשו את סכום קציבת המזונות בסך של 2,250 ₪ ולהעביר כספים אלו ישירות למנהלת המיוחדת. המנהלת המיוחדת תעביר את המזונות למבקשת. בנוסף, יכולה המבקשת להגיש בקשה לביטול ההליך וככל שהבקשה תתקבל, ממילא היא תוכל לגבות את הכסף המעוקל במסגרת הליכי הוצל"פ.

14. סיכומי דבר:

א. דין הבקשה להידחות.

ב. המעסיק של החייב ינכה מידי חודש את סכום קציבת המזונות ממשכורתו של החייב ויעבירו לידי המנהלת המיוחדת שתעבירו למבקשת.

ג. על החייב לפרוע את מלוא חוב המזונות שנקצב בתוך 30 יום. ככל שלא יעשה כן, תוכל המבקשת להגיש בקשה לביטול ההליך וביהמ"ש ישקול ביטול ההליך.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

[בית משפט השלום](#) | [בית משפט המחוזי](#) | [בית משפט העליון](#) | [בית הדין האיזורי לעבודה](#) | [בית הדין הארצי לעבודה](#) | [בית הדין לשכירות](#) | [בית משפט לעניינים מינהליים](#) | [בית משפט לעניינים כלכליים](#) | [בית המשפט לתביעות קטנות](#)

©2011-2019 ruling.co.il כל הזכויות שמורות. | [עמוד הבית](#) | [תנאי שימוש](#) | [צור קשר](#)